

[Indenrigsministeren.]

gennemgaas af Amterne, maa, efter at de er kommet ind til Ministeriet, undersøges og nærmere bearbejdes dér, og det vidner om det ærede Medlems fuldkomne Mangel paa Forstaaelse af det Tempo, hvori en saadan Undersøgelse bør foretages, naar det ærede Medlem tror, at blot han faar sit Udvalg nedsat, kan man sagtens gøre denne Sag færdig til Jul.

Jeg tror, det ærede Medlem maa opgive Haabet derom, og jeg tror, at han ganske kan berolige sin Samvittighed i den Anledning; thi saaledes som Forholdene ligger for Tiden efter alt, hvad der er kommet til min Kundskab, er de ganske tilfredsstillende, og skulde der vise sig Mangler, som senere kræver at rettes, er de ikke af mere omfattende og dybtgaaende Art end, at man ganske roligt kan afvente Afslutningen af de Undersøgelser af disse Spørgsmaal, der, som jeg nu adskillige Gange har nævnt, er i fuld Gang. Jeg vilde derfor henstille, at man her paa Rigsdagen udsætter Behandlingen af hele denne Sag, indtil det Materiale er tilvejebragt, hvorpaa Behandlingen nødvendigvis maa hvile, under Hensyn til det Ansvar overfor Skatteyderne, som Rigsdagens enkelte Medlemmer og alle Partier dog faktisk har og bør føle.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Jeg beklager, at jeg har skuffet den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Rahbek, og den ærede Ordfører for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Vesterager. De har aabenbart tænkt sig, at nu skulde der stilles et principalt Forslag, hvorom der kunde rejses en stor Aldersrentedebat, hvorunder man kunde drukne hele Historien i Ord, og saa kommer der fra vor Side et lille sagligt Forslag, som søger at bøde paa noget af det, der er slaaet i Stykker ved den Aldersrentelov, vi har faaet. Jeg kan berolige det ærede Medlem Hr. Vesterager med, at for saa vidt vi havde Magten i dette høje Ting og det andet høje Ting, skulde han have faaet det principale Forslag at se, og naar han er saa ked af, at han i Øjeblikket ikke ved, hvad det drejer sig om, kan han jo lade Blikket løbe tilbage til vort sidste principale Forslag; det nye vil ikke blive ret meget afvigende fra dette. Jeg har altsaa skuffet de to Herrer, som har

ventet, at der her skulde føres en storpolitisk Debat i Stedet for en saglig Debat om enkelte Ting, som jeg har haft den Fornøjelse at føre den med den højtærede Indenrigsminister, men som jeg altsaa ikke kan føre den med de to ærede Medlemmer.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek siger, at jeg erkender, at der ligger Brændsel i den nuværende Aldersrentelovs § 6. Ja, det har jeg altid gjort; jeg har altid forstaaet, at „andre Forhold“, som der staar i Loven, naturligvis ogsaa indbefatter dette, at man sidder og mangler Brændsel. Hvad jeg ikke har villet erkende, er, at der var Penge nok i alle Kommunerne; jeg har altid erkendt, at man kunde faa det. Nu staar der jo intet om Brændsel i Loven, men i en indenrigsministeriel Fortolkning, der er udsendt, er Kommunerne gjort opmærksom paa, at der var Ret til at give Brændsel, og dels fremgaar det ogsaa af vor Debat sidste Aar, og jeg er af den Opfattelse, at det i høj Grad har bevirket, at man rundt omkring i Kommunerne gik over til at bevilge Brændsel; man var i Tvivl om det, men nu gik man over til det.

Til det ærede Medlem Hr. Rahbek vil jeg sige, at man kan ikke stille det op som det ærede Medlem og sige, hvad det betyder for den enkelte, og saa komme med den Forklaring, at paa Landet betyder det 1 Kr. 07 Ø. for et Ægtepar; naar man ved, at denne Lov stiller et Beløb til Raadighed, hvoraf der ogsaa kan ydes Brændselshjælp, men kun under særlige Forhold, vil det sige, at ikke alle Aldersrentenydere kan faa det. Man kan ikke stille det saaledes op. Hvis man har en Bykommune med 10 000 Kr. til Aldersrente, vil den have 500 Kr., nemlig 5 pCt., til Raadighed til særlig Hjælp, derunder til Brændsel, og efter vort Forslag vil denne Bykommune faa 700 Kr. Nu erkender det ærede Medlem vel nok, at 700 Kr. er mere end 500 Kr., altsaa kan der købes mere for 700 Kr. end for 500 Kr. Ellers kan det ærede Medlem henholde sig til den højtærede Minister, som siger, at her er Tale om en Merudgift.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager var inde paa en ganske ejendommelig Afvisning. Efter at det ærede Medlem har efterlyst det principale Forslag, udtaler han meget skarpt om dette Forslag, at der er ingen politisk Idé deri. Nej, det erkender jeg, der er ikke